

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. június 5.
Pünkösöd vasárnap**

Horváth Géza

„Ó, ÁLDOTT SZENTLÉLEK”

Énekek: 189; 370; 378,4; 443,1-2; 440,13-14

Lekció: Róm 8,7-17

Alapige: Róm 8,13-16

Imádkozzunk!

Köszönjük, hogy ezen a délelőttön is ünnepet szentelhetünk Édesatyánk. Mindezt azért tehetjük, mert ünnepet adott nekünk, amelyről a te hívó néped évről évre megemlékezik, hogy ígéretedet megtartottad, a Jóeli prófécia valóság lett, és elküldted a te Lelkedet, ahogyan megígérted.

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy nem hagytál bennünket árván, amikor visszamentél a mennybe, az Atya dicsőségébe, és ültél az ő jobbára, hogy onnan kormányozd hatalmasan a te népedet és ezt a világot. Áldunk téged, hogy sokkal gazdagabbak lettünk, mert Szentlelked által boldogan vallhattuk, hogy jelen van az Atya, jelen vagy te is, és ígédre, fenségedre, szentségedre nézve soha nem távozol el közülünk.

Áldd meg ezen a mai napon ünneplésünket, hogy az ígét megértve megtudjuk, mi a pünkösöd ünnepe, hogyan lehetünk annak személyesen részesei, mit végez bennünk az áldott Szentlélek, aki az ég dicsőségével leszállt a földre zúgó szél és tűz jelével egykor, ma pedig sokszor csendesen, de mégis hathatósan munkálkodik a mi szíveinkben!

Kérünk azért téged, világosítsd meg elménket az ige üzenetével, Urunk, és a te Lelked nyissa meg értelmünket és szívünket, hogy igazat adjunk a te ígédnek, megalázzuk magunkat, és azt kérdezzük, amit az első pünkösödön kérdeztek: Mit

cselekedjünk? Válaszolj nekünk, ha valóban megismertük a te Lelkedet, hogy milyen irányt vegyen a mi életünk, és hogyan haladjunk tovább a te utadon!

Ezért kérünk, hogy szentelj meg bennünket a te igéddel, mert a te igéd igazság!

Ámen.

Igehirdetés

Isten ígéjét olvasom a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetéből a 13-16. versekig: *„Mert, ha test szerint éltek meghaltok; de ha a test cselekedeteit a lélek által megöldöklitek, éltek. Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy ismét féljete, hanem a fiúság Lelkét kaptátok, aki által azt kiáltjuk: Abbá, Atya. Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.”*

Kedves Testvérek! Ezeket az ünnepeket, amelyek közé a pünkösd is tartozik, az egyházban úgy nevezzük, hogy nagy ünnepeink, melyek a karácsony, a húsvét és a pünkösd. Mitől is nagyok ezek az ünnepek? Semmiképpen nem attól, hogy kétnaposak, amelynek nincs is sok értelme, mert elég lenne egyszer ünnepelni, de azt szívből és igazán. Ezek az ünnepek azért nagy ünnepek előttünk, mert Istennek nagyságos dolgairól beszélnek, és ezeket hirdetik nekünk. A Cselekedetek könyve 2. fejezetében is olvassuk, hogy a világ minden tájáról odasereglettek Jeruzsálembe az emberek, és a saját nyelvükön hallották Istennek nagyságos dolgait. Később Péter apostol, amikor levelet ír a hívőknek – bátorítja, buzdítja őket, készíti Krisztus visszajövetelére –, ugyanezt mondja: „Hirdessétek annak nagyságos dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott titeket!” Tehát ezeket az ünnepeket Istennek nagyságos dolgai teszik nagyvá a mi számunkra.

Igaz ugyan, hogy most pünkösdkor különösen a Szentlélekre, a Szentlélek kitöltetésére, személyére, bennünk végzett munkájára irányítjuk a figyelmet. Ha a Rómaiakhoz írt levél 8. fejezetét összevetjük a Cselekedetek könyve 2. fejezetével, akkor szeretném kiemelni azt a Bibliai igazságot, hogy a Szentlélekről önmagában nem nagyon érdemes beszélni, csak az Atyával és a Fiúval együtt. Karácsonykor, húsvétkor és pünkösdkor is nemcsak Krisztus eljövetele, feltámadása és a Szentlélek kitöltetése áll előttünk, hanem a Szentháromság Isten cselekedete és műve. Mi ezt csak együtt tudjuk szemlélni, és majd meglátjuk, hogy Isten ígéje hogyan szemléli ezt együtt, és hogyan von be bennünket ebbe a munkába.

A mai ige üzenetét három szóban szeretném összefoglalni: értünk, bennünk, általunk.

Először hadd szóljak arról, hogy mit tett Isten értünk, hiszen minden ünnepünk erről beszél! Ezek a nagyságos dolgok honnan erednek, kitől és miért jönnek? Néhány hónappal ezelőtt láttam egy nagy plakátot az utak mellett, melyen egy kereszt volt és két szó: Érted. Érted? Ez a plakát nagyon jól összefoglalja a Római levél 8. fejezetének üzenetét. Amit a Lélekről olvasunk, az a 3. versben így kezdődik: „A bűn miatt Isten elküldte az ő Fiát, hozzánk hasonló

testben.” A 11. versben pedig: „Isten Lelke által feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halottak közül, megeleveníti a ti halandó testeteket is, a bennetek lakó Lelke által.” A Szentlélekről nem lehet és nem érdemes önmagában beszélni. A Szentlélek munkájáról és erejéről sem, hogy ne beszéljünk arról az atyai akaratról, mely Jézust elküldte, és arról a húsvéti csodáról, hogy feltámasztotta Krisztust a halálból, mert ez az alapja annak, hogy a mi halandó testünket is megeleveníti a bennünk lakozó Szentlélek által. Mit tett érted egészen személyesen? Felfogtad, befogadtad, örülsz ennek? Érted?

Emlékeztek, amikor a szerecsen komornyikot megkérdezi Fülöp: „Érted-e, amit olvasol? Hogyan érthetném, amíg valaki meg nem magyarázza?” Ott is ez volt a kérdés: Érted-e? Pünkösdőn is ez a nagy kérdés, hogy értjük-e Istennek ezeket a nagyságos dolgait – amikor el vagyunk foglalva az apró-cseprő ügyeinkkel –, Istennek tervét és akaratát, amellyel utánunk küldi Jézust a bűn miatt, és amellyel feltámasztja a halálból. Vajon értjük-e? Jó lenne úgy válaszolni, hogy értem, és hálás szívvel megköszönöm!

A pünkösdi csodában, testvérek, a Szentháromság műve, cselekedete, munkája áll előttünk, ne is válasszuk szét most sem! Amikor valaki matematikát kezd tanulni, nem logaritmussal, sinus-cosinus-szal, gyökvonással kezdi, hanem az összeadással, kivonással, szorzótáblával. Az apostol is ezt akarja, hogy ne ott kezdjük, hogy a Szentlélek munkáját kiemeljük, mindenek *fölé* helyezzük, hanem *bele*helyezzük a Szentháromság nagy megváltó, megszentelő munkájának az üdvrendjébe, és azt mondjuk, hogy a mi Atyánk elküldte Jézust a bűn miatt, feltámasztotta a halottak közül, megeleveníti a mi halandó testünket, és Lelke által lakozást vesz bennünk. Ez az egyik legfontosabb a mai ígében, hogy nem választjuk szét, hanem együtt dicsőítjük és magasztaljuk a Szentháromság, egy, örök Istennek a művét.

Nem értem azokat a felekezeteket, akik vagy csak egyről, vagy csak kettőről tudnak, de háromról nem. Min alapul a hitük, milyen Bibliájuk van? De bennünket az érdekeljen, hogy milyen a mi Bibliánk! Mit hiszek és vallok, milyen személyes választ adok erre? Egy teológiai kifejezés nagyon ide illik: Jézus Krisztusnak nagypénteki golgotai kereszthalála, amelyre a teológia azt mondja, hogy objektív üdvtény, az hogyan lesz szubjektívvé számomra? Hogyan érkezik el hozzám, mit munkál bennem, és mi lesz az eredménye?

Testvérek, ha Jézus Krisztus megváltja az embert, annak van következménye és eredménye. Amikor Keresztelő Jánoshoz odamennek a Jordán partján, és János elég keményen prédikál: „Meneküljete az Isten eljövendő haragja elől! Térjete meg, és higgyete az evangéliumban, elközelített az Isten országa!” Azt kérdezik: Mit csináljunk, mit tegyünk? Pünkösdkor mit kérdez a háromezer férfi, aki megtér és megkeresztelkedik, aki el akar indulni a Krisztus-követésben: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?”

Meglett férfiak, akik egyébként az élet minden területén tudták, hogy mit kell cselekedni, néha rosszul, néha jól, de tudták mit kell cselekedni. Most elbizonytalanodnak, és azt kérdezik: Mit cselekedjünk? Keresztelő János elmond-

ja, hogy a gyakorlatban a katonák, a vámszedők, a földművesek mit csináljanak: ne kérjeteك többet, ne zsaroljatok ki embereket! Ez a nagy kérdés, ha én Isten megváltó szeretetében élek, akkor mit tegyek, mi ennek a következménye!

Nagyon fontos látnunk pünkösdkor, hogy értünk! Erről beszél Péter is a pünkösdi igehirdetésében: az Ószövetségtől indul a Dávidnak adott ígéreteken keresztül, és elmondja Jézus Krisztusnak a megfeszítését: „akit ti gonosz kezeitekkel fára szegezve megöltetek.” Nem a Lélek munkájáról beszél elsősorban, hanem a Szentháromság, az egy, örök Isten munkájáról.

A második nagy kérdése ennek az igének, amit úgy fogalmaztam meg, hogy „bennünk”. A 9. verstől kezdődően többször is mondja az ige: „Ha valóban Isten Lelke lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke az nem az övé. Ha pedig Krisztus van bennetek a test ugyan halott a bűn miatt, a Lélek azonban él. Megeleveníti a ti halandó testeteket, a bennetek lakó Szentlelke által.”

Ki is lakik bennünk? Egy egyházi lapban olvastam a következőt: – mentsé-
gére legyen mondva a cikk írójának, hogy nem volt teológus – „Isten 8 milliárd emberben lakik”. Ezzel azt akarta kifejezni, hogy Isten minden emberben ott lakik. A Biblia nem ezt mondja. A mai igében is benne van, hogy „akiben nincs meg a Krisztus Lelke, az nem az övé.” Pál feltételes módban írja az igében háromszor is: „ha Isten Lelke lakik bennetek.” Tehát, nem biztos, hogy az Isten Lelke lakik valakiben. Egyszer Jézus azt mondja a tanítványoknak, hogy „nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek”, tudniillik ők tüzet kértek volna a samáriai falura.

Érdeemes megnéznünk, hogy a Biblia szerint, ki lakik az emberben. Megint hadd utaljak a Szentháromságra! Szintén egy egyházi lapban olvastam a következőt: „Nagy homály fedi, hogy a Szentlélek milyen kapcsolatban van az Atyával és a Fiúval.” Testvérek, a Bibliában ezt nem fedi homály, lehet, hogy valakinek az elméjében homály fedi, de a Bibliában nem, mert Jézus Krisztus ezt kijelentette. Olvassa el mindenki a János evangéliuma 14. és 16. fejezetét! Meg fogja látni, hogy hányszor mondja el Jézus Krisztus: „az Atya bennem van, én is az Atyában vagyok”; „elmegyek hozzá és annál lakozunk”; „ha a Krisztus Lelke lakik bennetek”. Nincs egyik a másik nélkül. Nem úgy van, hogy az egyik ott van, de a kettő nincs, vagy kettő van, de egy nincs, valamelyik nincs ott.

Én még Szigethy Gyula bácsinál tanultam a kántorképzőn, aki több évtizeden át volt a Kántus karnagya. Egyszer meghívták a Kántust egy faluba, és azt mondták Gyula bácsinak, hogy csak 20 ember jöjjön, annyit tudnak fogadni. Gyula bácsi többször elmondta: megírtam nekik, hogy vagy megy az egész Kántus, vagy nem megy senki. Olyan nincs, hogy 20 embert kiválogatok, a többi meg nem megy!

Testvérek, vagy bennünk lakik a Szentháromság, vagy senki nincs bennünk, mert ezeket nem lehet elválasztani. Mondja egy helyen az ige, hogy „Krisztus lakjék hit által a szívetekben”, de ha Krisztust behívom, ott van az Atya és a Szentlélek is. Olyan nincs, hogy csak a fele, egyharmada, akkor mindannyian ott vannak! Erről beszél a János 14,23, nem csak az Atya, Krisztus, hanem a Szentlélek is. A 2Tim 1,14-ben: „A rád bízott drága kincset őrizd meg a ben-

nünk lakozó Szentlélek által!” Odairányítja a figyelmet néha az egyik munkájára különösen, de az nem azt jelenti, hogy a többi erről nem tud, vagy nincs benne, csak egy isteni személy munkája lenne. Pál a Korinthusiaknak azt mondja: „Nem tudjátok, hogy ti az Isten temploma vagytok, és Isten Lelke lakik bennetek?”

Ez nagy ajándék, hogy valóban itt van a Szentlélek, és a Szentháromság műve és munkája elsősorban az, hogy „megeleveníti a ti halandó testeteket”, feltámasztja a ti halandó testeteket. Itt nem az eljövendő feltámadásra gondol az apostol – ami majd megtörténik Krisztus visszajövételekor –, hanem arra, hogy már most megeleveníti a mi halandó testünket. Újjászüli Isten Szentlelke, megelevenít, életre hoz a lelki halálból.

A Lukács 15-ben, amikor a tékozló fiú hazatér, azt mondja az Atya: „Ez az én fiam meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.” Itt nem arról a feltámadásról van szó, amit Jób gondolt, hogy „utoljára az én porom felett megáll”, hanem „Isten a nagy munkájával, mellyel minket szeretett, bennünket, kik halottak voltunk a vétkek miatt, megelevenített a gonoszság hatalmában vesztegelve.” Az eredeti szó szerint: „feküdvé”. Felállított, felsegített bennünket, majd pedig Isten Szentlelke által hogyan fog bennünk és általunk munkálkodni. Legelőször Jézusra irányítja a figyelmünket.

Azt a képet is szoktam használni, amikor egy köztéren épületeket, szobrokat reflektorral megvilágítanak. Emlékszem, amikor az előző templomunknál beszereltettük a reflektort, és először megvilágítottuk a különleges tornyot. 1926-ban a gyülekezet azt mondta a tervezőnek, hogy olyan tornyot tervezzen, amilyen sehol nincs. Amikor először megvilágítottuk, a sötét éjszakában ragyogott a torony. Én akkor percekig néztem. Napfénynél is nagyon szép, de megvilágítva még szebb. Nem a reflektornak kellett látszania, hanem a toronynak. A Szentlélek munkája is hasonló ehhez. Amikor a Szentlélek munkálkodik, azért van, hogy odairányítsa a figyelmet Jézus Krisztus keresztjére.

Mint ahogy sajnos sokan gondolják, különösen karizmatikus mozgalmak hívei, hogy csak a Szentlélek és a Szentlélek ajándékai. Nem, a Szentlélek azt mondta, hogy órála tesz bizonyosságot, Jézusról beszél, őt ragyogtatja fel, a mi szívünkben pedig végzi a munkáját, hogy csodálkozzunk ezen. „Csodálva, imádva tekintsek kegyelminek tengeribe, s hallgatom édes örömmel, mit róla tanít az ige” –, ahogy énekeljük a 32. Halleluja-ének szerint. A Szentlélek ezt munkálja. Nincs egyik a másik nélkül. „Én az Atyában vagyok, az Atya én bennem.” „Elmegyek hozzájuk és velük lakozom” – mondja az Úr Jézus Krisztus. Ha az Atya Krisztusban van, Krisztus benne van az Atyában, hogyan lehetne őket szétválasztani? „Én és az Atya egy vagyunk”, és a Lelket sem lehet elválasztani onnan. Vegyük nagyon komolyan, és legyünk hálásak, ha Isten Lelke és a Szentháromság Isten lakozást vesz a mi életünkben, hit által.

A következő versben: „Megeleveníti halandó testeteket, ezért testvéreim nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk, mert ha test szerint éltünk, meghaltok”. Itt arról a hívőről beszél, aki még tovább él ezen a földön, de innentől kezdve vagy test szerint cselekszik, vagy Lélek szerint jár el. Ezért nem

„Ó ÁLDOTT SZENTLÉLEK”

a majdani feltámadásról beszél itt az ige. Megeleveníti halandó testünket arra, hogy új életben járjunk.

A harmadik üzenete az igének, hogy milyen ajándékokat kapunk, hogyan munkálja ezt a Szentlélek által Isten bennünk! Nemcsak a Szentlélek, hanem a Szentlélek által hogyan munkálja Isten bennünk. Azt már említettem, hogy megelevenít.

„A Lélek által megöldöklitek a test cselekedeteit.” A Szentlélek megelevenít, tehát megöldökölköthetjük a test cselekedeteit. Néhány évvel ezelőtt felhívták a figyelmemet arra, hogy az interneten van olyan oldal, ahol gólyafészkek vannak bekamerázva. Nagyon érdekes felülről megnézni. Általában négy gólyafióka kel ki, és mindig van egy kicsi. Mire az utolsó kikel, a másik három már nagyobb. A kicsi soha nem jut hozzá a táplálékhoz, mert a másik három eleszi előle, ők nőnek, a kicsi pedig egyre sorvad, majd egy idő után elpusztul. Tulajdonképpen erről beszél az apostol, hogy akikben ott van az Isten Lelke, az vajon felülírja-e a test cselekedeteit. Melyik fog élni, erősödni, tápláltatni, és melyik fog elsorvadni? A test cselekedeteit megöldöklitek, mert annak sorvadnia kellene. Tegyük meg mindent, hogy az növekedjen táplálék által! A Lelket is, az új életet is táplálni kell, testvérek! Megvannak a Bibliában a helyes táplálkozás szabályai is, beszél erről az apostol, hogy mikorra kellene felnőni, az érett hívő korra eljutni és nem gyermeki eledelt enni. Milyen nagy csoda, hogy a test cselekedeteit a Lélek által megöldöklitek!

Amit még kapunk a Lélektől, az az Isten előtti helyzetünk. „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hanem a fiúság Lelkét kaptátok.” A Szentlélek emlékeztet bennünket örökbefogadásunkra, hogy Isten szeretetéből, kegyelméből, irgalmából örökbe fogadott bennünket, és már új családunk van. Ahogy egy örökbefogadott gyermek az intézetből kikerül egy családba, attól kezdve új családja, környezete lesz, új szülei, új testvérei lesznek. Ez mondja Isten igéje is. Miért kell ez? Mert, ahogy Jézus Krisztus mondja: „ti az ördög atyától valók vagytok”, ti abba a családba születtetek bele, ahol az atya, a parancsoló, az ördög a Sátán, az ellenség a kígyó, a hazugság atyja, aki emberölő, oda tartoztok, az a ti atyátok.

Új családot kap, megváltoznak a családi viszonyok. Akarjuk-e ezt az új családot? Menekültünk-e már otthonról? Biztos ismernek a testvérek is olyan valakit, aki fiatalon férjhez ment, mert menekülni akart otthonról. Lehet, hogy volt egy iszákos édesapa, veszekedés volt, békétlenség, nyugtalanság. Alig várta, hogy elérje a 18. évet, és elment otthonról. Ha valaki megunja ezt, itt a lehetőség: új családot, új családtagokat kap, testvéreket testvérek helyett, szülőt szülő helyett, atyát kap, esetleg földi atya helyet.

Lelket kap: „Aki által kiáltjuk: Abbá, Atya!” Szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy az Isten Szentlelke nem vonja ki az Úrral való kapcsolatunkból az akaratumat és az értelmünket! Nem úgy van, hogy aki kapja az Isten Szentlelkét, kézrátétellel földre esik, és minden ki van kapcsolva egy extázisban. A Biblia nem ilyen Istent ismer, akinek ilyen lenne a lelke! Olyan Lelket ismer, aki az értelmünket, érzelmeinket megtérésre szomorítja meg, aláza

és leborulásra, de nem dönt le a lábunkról. Az Isten Szentlelke bevon az imádságba, az Isten dicsőítésébe. Azért olvastam, hogy a Jóeli prófécia így kezdődik: „magasztaljátok az Urat”, és nem úgy, hogy „kitöltök az én Lelkemből”. Mi már tudjuk, hogy az Atya, aki nekem Atyámmá lett, akihez én gyermeki bizalommal fordulhatok, „aki által kiáltjuk: Abbá, Atya!” Tanít a Lélek imádkozni. Ha nem tudunk imádkozni, akkor nagy szükségünk van a Szentlélekre és a Szentháromság megelevenítő munkájára!

„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.” Itt megszólal az Ószövetség törvénye, hogy két tanú bizonyosságra minden megáll. Ebből az üdvbizonyosság árad. János apostol is szépen ír erről: „Akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy megtudjátok, hogy örök életetek van.” Ez a bizonyosság két rendíthetetlen oszlopon nyugszik: Krisztus váltóságán és a Szentlélek bizonyágtételén, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk, és azok is maradunk! Ezért az Isten Szentlelke nemcsak benne van a hívőben, nemcsak uralkodik benne, hanem vezeti a hívőt: „Akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.”

Isten Lelke vezérel. Az eredeti szöveg passzívumban van, tehát átadom a vezetést a Léleknek. Isten Szentlelke vezető szerepet vesz át a hívő életében. Az 1960-70-es években, sokan emlékeznek rá, amikor nyugatról jött a nagy szabadságvágy, ami megszólalt divatban, zenében, sokféle formában megfogalmazódott. Azt teszel, amit akarsz, úgy élsz, ahogy akarsz, ahogy a világ kívánja, de nem úgy, ahogy Isten Lelke vezetni kíván! Ez nemcsak azt jelenti, hogy akiket Isten Lelke vezérel, hanem ahogy Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Megfigyelhetjük, hogy ez nem visszaszorult, hanem még jobban kiteljesedett, és szabadság lett belőle. Nekem nem parancsol senki, testemmel, időmmel, javaimmal azt csinállok, amit akarok! Ezért kell, hogy Isten Lelke és a Szentháromság megelevenítsen, hogy oda tudjak hajlani az Isten keze alá! „Itt van szívem, neked adom Uram” – mondja a lelki ének. Isten Lelke ne csak lakjon bennem, hanem vezessen, vezéreljen! Éppen ezért nagyon fontos, hogy arra hallgassak!

A kosárlabdameccseken, amikor az edző időt kér, a csapatnak oda kell mennie a kispadhoz, a tartalék játékosoknak is, és az edző nagyon erélyes hangon elmondja, hogy ki mit csináljon, milyen rend szerint, mi legyen a taktika a győzelem érdekében.

Pünkösöd annak az ünnepe, hogy a Szentlélek időt kér tőlünk, mint játékosoktól, akik a hit versenypályáján futjuk a versenyünket. Lehív a küzdőtérre, ez az ünnep, hogy megállítson egy kicsit, és útmutatást adjon a győzelem reményében, hogy győztes legyél! Oda jössz-e a kispadhoz? Oda kell mennünk, hogy a Szentlélek vezethessen, vezérelhessen, és minden napunk ilyen ünnep legyen, ne csak a pünkösöd, ne csak a nagyünnepek, hanem a hétfő, kedd, szerda, minden nap nagyünnep legyen, mert akkor is az Úr lakik bennem, és az Ő Lelke vezérel! Ilyen hitet és ilyen ajándékokat adjon nekünk a Szentháromság, egy, örök, igaz Isten, aki Atya, Fiú és Szentlélek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Megköszönjük neked örök ígédet, Urunk, és megköszönjük drága Istenünk azt a hatalmas munkát, amit a mi érdekünkben elterveztél és kiviteleztél, amelyet megalkottál a világ teremtése előtt, amelyet realizáltál Jézus Krisztus keresztjében, nyitott sírjában, mennybemenetelésében és a Szentlélek elküldésében, kitöltetésében.

Köszönjük, hogy hívó népedet azóta is egybegyűjtöd, egy felé tarthatnak, mennyei elhívásuk jutalmára igyekezhetnek. Urunk, értesd meg velünk, hogy vajon ott vagyunk-e ezek között a hívók között mi is, mert Isten Lelke lakik bennünk, mert a Szentháromság él életünkben, mert láthatóvá válnak a Léleknek ezen munkái és gyümölcse a mi halandó testünkben, amelyről megvalljuk őszintén, hogy valóban vitézkedik a Lélekkel, és teret kér magának!

Engedd, hogy ne adjunk neki teret, hallgattassuk el, ha a szívünkben bármilyen hamis gondolat, érzés, irigység, féltékenység, gonoszság található! Add, hogy a Szentlélek felülírja mindezeket, és mi gyönyörködjünk a te drága munkádban, és Jézus Krisztus keresztjében legyen a mi dicsekedésünk, aki által megfeszítettett nekünk a világ és mi is a világnak!

Kérünk téged, Urunk, hogy áldj meg bennünket ezen az ünnepen! Hadd értsük meg a Szentháromság üzenetét, titkát! Kérünk téged, áldd meg betegeinket, gyászolóinkat, és kérünk azokért a családokért is, akik ezen a héten búcsúztak szeretteiktől, adj a számukra vigasztalást, hiszen a mai ige szerint, ha fiak vagyunk, akkor örökösök is, vár reánk készen mennyei hajlékunk és részünk!

Kérünk a mai napon különösen a pedagógusokért, munkájukért, szolgálatukért, hitoktatóinkért, áldd meg a munkájukat, életüket! Kérünk a vizsgázókért, érettségire készülőkért, különösen nehéz időszak ez nekik, de kérünk a nyári szünet örömeiben serénykedőkért is.

Legyél magyar nemzetünknek, népünknek megtartója és őrzője határon innen és túl, de engedd meg, hogy legfőképpen a hitünkért harcoljunk, hiszen a hit drága kincse örök és fő javunk!

Ámen.

440,13-14 ének

13. Isten ártatlan Báránya, Méltó vagy, hogy végy áldást,
Mert érdemed azt kívánja, Végy tőlünk hálaadást!
Végy örök dicsőséget, Hatalmat, tisztességet,
Mert értünk megöletted, Atyádnak eleget tettél.

14. Add, Úr Jézus, halálodban, Követnünk életedben,
Szentséges tudományodban, Szelíd szenvedésedben.
Légyünk alázatosak. Mindenhez irgalmasak;
Segélj erre Szentlelkeddel, Oktass, vezérelj igéddel!